

Виходить у Львові що
дня (крім неділі і гр.
кат. свят) о 5-ї го-
дині по полуночі.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймаються
лише франковані.

Рукописи звертаються
лише на окреме жалане
і за зłożенем оплати
поштової.

Рекламації незапечатані
вільні від оплати
поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

ВІСТИ ПОЛІТИЧНІ.

(В редакції державної. — Справа кримійська. — З англійського парламенту.)

Вчораши засідання палати преса відбулося вчера до години 8-ї вечора. На порядку дзвінні була справа утворення ческої політехніки в Берні. Велике враження викликала майже двогодинна промова ческого посла Ієзака. Коли прийшло до голосування над ческою політехнікою, майже пів палата була підпіття посами. Засноване приймала палата більшістю 55 голосів, в другому читанні більшість виносила 90 голосів. Також ухвалено вчера в третім читанні бюджетну провізорію. Між іншими виголосив вчера дотаку промову міністер просвіти др. Гартель. Остаточно палата приймала бюджет школ високих, і приступила відтак до нарад над етапом школ середніх. — Слідуєше засідання відбувається сьогодні.

Амбасадори чотирох іноземних держав: Англії, Франції, Росії і Італії, предложили Порті новий проект в справі кримійській, і як можна надіяти ся, в Царгороді на него згодяться, бо він не нарушав вітчім прав зверхніцтва султана на Кретою, і лише витворив би такий стан, який існує на острові Самос. Проект той складається з отсіх головних точок: 1) Пашпорти, видавані кримійськими владами, має візувати один з конзулов держав іноземних; 2) Амнестію признається всім Криміям, заєднаним з політичні переступства; 3) Узяє кримійську морську флоту; 4) Уряду кореспонденцію з Портом ведеться в языці

грецькім; 5) За телеграмами, переходячі через Крету, припадає також для краю, а Порті признається індемізацію; 6) Справу оплати морських ліхтарень має поділити кримійське правительство з дотичним товариством турецким. Дальше сагаючі аспірації Криміїв не могли одобрити іноземні держави, не позвали нарушати зверхніцтва султана, щоби не піддавати заходи ще другим елементам, яких є не мало на балканській півострові, а невдоволених турецькими зверхніцтвами.

Опозиція в англійському парламенті довела вікінди до того, що ширший світ довідався зайнавич річчю. Давно ходило чутка, що як то звичайно в часах воєнних буває, військо не раз голодує, а за те добре живуть всякі доставки, предприємства та посередники, також і тепер повторилось з нагоди англійсько-турецької війни. Тому засідав пос. Кампбелль-Банерман, щоби вибирати окрему комісію, котра би провірила всі контракти купця і достави, бо справа та дуже зацікавляла загал і треба би безстронно пояснити всі підношені сумніви. Коли бо — сказав бесідник — початково лише «маленькою прогулкою» названа воєнна акція перемінилась з часом у великий воєнний похід, оказалася ціла організація недостаточною. А головним чинником є тут організація доставки для армії, з чого лише доставки несовітно користуються. На те забрав голос міністер війни Бродрик і заявив, що справи не випадає так голосно підносити, а винадає її провірку відложить на пізніше, щоби не паралізувати діяльності воєнної управи. А пос. Банерман, що сам був в 1895 р. членом кабінету, буде чайже знати, що й тоді таких справ не публіковано, бо ситуація була за поважна. Якби тоді був в полузднії Африці вибух який

конфлікт, то артилерія була в такім стані, що Англійці були би мусіли до трохи місяців залишитися в Африці, а нині все таки держать єя.

ІСТОРИКА.

Львів дні 20го марта 1902.

— Реколекції духовні для народних учителів відбудуться під протекторатом Вірхесев'яша Митрополита в духовній семінарії у Львові в дні 24, 25, 26, 27 і 28 с. м., Перша наука буде дні 24 с. м. о год. 7½вечером. Ті народні учителі, котрі скотили би взяти участь в згаданих реколекціях, найдуть поміщені і удержані в духовній семінарії і зможуть повідомити о тім пантеректорат. (Адреса: Ректорат духовної семінарії у Львові ул. Конєвська ч. 36). Кошта удержання за цілій час реколекційний для менш засібних учителів покрив фонд реколекційний.

— Земля на продаж. 6 км. від Станіславова парцлюється обширні землі складаючіся з 300 моргів орного поля, а з 300 моргів сіно-жатій, луга і ліса. Суть також два нові млини, один збіжевий о 6 каменях, другий о однім камені гіпсак, до котрого валежить каменолом; оба нові. Також і будинки, т. є. два двори і проїї будинки господарські в як найбільшій стани. Групи пересічно 150 зр. за морг. Користайте з нагоди купна, бо народу прибуває, а землі ні. Близьких пояснень буде учитель в Нідлуцьку, почасти Станіславів або От. Кульчицький парох в Піднечарах, почта Тисмениця.

КРАХ.

(З німецького — Петра Розенгера.)

Я мав товариша. Одного дня пішов я до нього, — то було в осені 1872 р. — і споткнувшись в дверях, сказав я:

— Знаєш що нового, Піліпп? Женю ся!

— Шо?.... Що робиш?

— Женю ся!

Піліпп лежав доси на шкіряні канапі. Тепер поволі віпремив ся, витягнув ся як довгий, — а був справді довгий, — і сказав:

— Женити ся? Ти? То ти маєш дівчину?

— Ні, суджену.

— Ну, слухай, то мене цікавить, — говорив. — Має гроши? — Він був одним з тих.

— Того не знаю.

— То певне ти маєш гроши, коли хочеш женити ся.

— Алеж очевидно.

— Ну, сідай при мені і оповіда.

Зробив мені місце побіч себе. Я гадав, що тепер буде хотів знати весь: коли ми пізналися, чи була хорошою, кілько мала літ, чи була висока, і чи маю при собі єї фотографії. На такі питання був я добре приготовлений.

Але він обіймив мене рукою за шию, розсмішився весело в самі очі, і сказав:

— Але хлощче! Я о тім не знав ні слова, що ти маєш гроши! Дех ти їх маєш?

— В касі опщадності.

— Богато?

— До двох тисячів золотих.

Він весело сівши і скрикнув:

— Ну, дивіться ся на него! І з тим хочеш тепер женити ся?

— На весну.

— Так, так, спальню можна собі устроїти за два тисячі. Може навіть щось лишить ся на колиску.

Ударив кілька разів чоботом в підлогу, і говорив даліше:

— Я на твоєм місці зробив би судженій несподіванку. В день вінчання положив би перед нею замість двох тисячів, три рази тілько. Молоді жінки цілком не гніваються, коли чоловік має гроши. Три рази тілько, розуміє? І то дуже легко, не потребує навіть пальцем рушити.

— Що хочеш сказати?

Піліпп всунув руки в кишені і розпер ся на канапі.

— Молодче, — говорив, — щось тобі розповім. Атже то цілком проста річ. Вчера продав я мою земку посілість. Аж сором, як мало такий маєток несе. Ані три процент, кажу тобі. Я продав ще не найгірше. Трійця п'ять тисячів. Не сьвітло, але то не шкодить; о стільки користніше тепер умістити готівку. Вертаю саме з банку. Бачиш!

З кишені на хрудях витягнув начку цінних паперів.

— За кілька місяців можуть вартувати два, три і чотири рази тілько. Знаєш, ніхто не має поняття, що нині дасті ся заробити! Вправді не знаю ще твоєї судженії. Ти таки на неї скучий, не представляєш єї, не показуєш портрету, навіть о ній на оповідаш. А однако люблю єї, бо єсть будучою жінкою моєї найдорожчого приятеля. Коли мені до того сподобається — добре, вже я загрію місце домашнього приятеля. А тепер жарт на бік. Тепер найпотрібніше, щоби ти дістав гроши.

Поглянув на годинник; був золотий.

— Тепер десята. О дванадцятій замикають касу.

— Ні, о першій. — Тілько я зіпав.

— Добре, отже о першій. Маєш проте ще три години часу, аби виймити свої два тисячі. Зроби мені, — то єсть собі і свої судженії — одиноку в сьвіті приємність, і купи цінних паперів. Дави, ось-таки, найліпших і найцевніших, не зволікай ні днія, бо паче скоро підносиш ся; кождий день, який ти своїм грошим позвалиш лежати в касі, то страта, злочин против твоєї будучої родини. Петре, я тебе все щиро любив. Тепер страчу тебе. Вже я знаю, що приятель ні нашо, коли дома єсть жінка. Але я хотів би, аби ти був мені трохи вдячний, і колись говорив своїм дітям: Ах, колиби так не було Піліппа! Піліппови завдячуєте достаток. Ідіж тепер. Банк отвертий до

— В Станиславові відбувається з'їзд делегатів залізничних машиністів з цілої Австрії. На з'їзд прибули делегати зі Львова, Кракова, Праги, Відня, Оломоуця, Інсбрука, Сольногорода та з різних міст Тироля і Стириї. На дневному порядку є поділшене матеріального стану машиністів.

— **Свідоцтво шкільне Наполеона I.** Один з французьких істориків віднайшов свідоцтво п. Кораліса, інспектора військової школи в Парижі, видане молодому Наполеонові Бонапарте, котрий в 1784 р. вступив до тієї школи. Свідоцтво то звучить: „Нан де Бонапарт, уроджений двічі 15 квітня 1769 р., високий 4 стопи 10 цялів і 11 ліній. Сильно збудований, цілком здоров, слухпіний, честний і вдачний. Справоване дуже добре; дуже здібний в математиці, слабший в історії і географії, дуже слабий в латині і штуках красних. Знаменитий на моряка“.

— **Велика вистава жіночих робіт** буде уряджена через звязок північно-американських жінок в місті Madison Square. Час тривання вистави означений на 4 тижні. Окази будуть ріжнородні, починаючи від артикулів дитячої тоалети, а скінчиваючи на пароході. Участь в тій виставі возьмуть: рисовнички, ювелірки, голірки, доглядачки недужих, дентистки, лікарки, словом — представительки найрізноманітніших запать, управліннями жінками.

— **Цілого мамута** враз зі склерою із мясом, найдено в північно-східній Сибіру над берегами ріки Березовки. Перший патраffiv на сего передвічного величия одни з тубольців, що полювали над Березовою. На узгірі, що спадає до русла ріки, завважав він довгий, круглий ріг, що виставав із землі. Наликаній незвичайною появою скликав рідно і сусідів, а ті урадили ріг від задубелої землі відняти. Так і зроблено, а ріг продано одному козакові, що дав знати про походжене рога тамошній властиг. Урядовою дорогою дійшла вістка до якутского губернатора, котрий повідомив про нее телеграфічно петербурзьке правительство. Імператорська академія наук вислала сейчас научну експедицію під проводом звестного сибірського Герца. По тяжкій подорожі, зразу сибірською землею, а потім судном на Лені або санками добила ся експедиція серед великих морозів до берегів Березовки. Приступило до відкопування мамута, що після здогадок Герца мусів перед десятками тисяч літ улягти якісь наглій катастрофі, бо лежав зі зломаним харком, маючи під сувіжку траву в ниску і неперетравлений корм в жолудку. Щобі відкопати тіло, треба було перше через кілька днів палити великий огонь довкола его гробу, аби земля на стільки

розмякла, щоби мож було її лупати. Відгребане тіло порубано на частини, обложені ледом у паках і зразу санками, а далі залізницею у замороженім вагоні привезено до Петербурга. Тутки приступлено до відновлення спренаровання его і небавом вилічаний передпотоповий кольос стаце окрасою музея петербурзької академії наук. Оказ той має 4 аршини на відстань, робить враження подібне до слоня, тільки, що замість 3 пальців у ніг має 5 та покритий густою, бурою, на 20 см довгою шерстистою і клеваки у него сильно закручені. Під шерстистою густою верхівкою пуховатого волося, з чого можна заключати про полярне походжене. Мясо мамута було ще цілком сувіже, червонаве і ликоваге, а інші їли его з вдоволенем. Труба бракні, бо з'їли її мавута дики звірі. Із尼克 у мамута довгий на 1½ аршина. Крім мамута привезла експедиція богато інших оказів рідкої фольори, фавни і мінерального сувіта тундра.

— **Дирекція „Краєвого Союза Кредитового“** упрашає ще раз всі рускі товариства кредитові, що є членами „Краєвого Союза Кредитового“, щоби зволили безповоротно предложить „Краєвому Союзу Кредитовому“ своє справдання за рік 1901, в цілі уложені виказу розвою руских товариств кредитових за послідній рік. При тій нагоді запрошує ся всі рускі товариства кредитові, аби зволили вислати своїх заступників (представителів) на загальні збори „Краєвого Союза Кредитового“, що відбудуться ся дня 25 и. ст. марта 1902 р. о годині 4 по полуночі в локації товариства „Дністер“ у Львові (Ринок ч. 10, II поверх).

— **Наслідки пінського**. Не знати чи і коли наші люди прийдуть раз до переконання, що хрестини, весілля і похорони можуть зовсім азовсім відбити ся без горізки. То так важні події в житті людей, що як-раз тоді належалось би кожному, що буває при них, бути як найтврезішим і в як найстаточнішим настрою. То лиши дикуни при таких нагодах залишають ся, роблять крики та скакують або ще й малюють ся на знак радості або жалоби. Правда, богато з тих диких звичаїв лишилося й у т.зв. „цивілізованих“ людей, але чи то конче їх таки держати ся? А коли вже конче хтось хоче пригадати собі, що його предки були колись дикунами, то може то зробити трохи делікатніше, а не так, як би він таки сам був диким. Атже наслідки таких диких звичаїв бувають іноді дуже сумні. Ми їх записуємо майже що дні, тільки їх проявляє ся межи нашими людьми, а ось ще один

більше: Дня 8-го с. м. пішла була Анна Війтова, жінка Івана з Грушович, повіта добромильського, літ 50, на хрестини в Гійску, і там упала ся, і піана вертала домів. На другий день знайшли її около 1000 кроків перед її хатою неживою; була розібрана до сорочки, поклала собі дві хустки під голову, руки зложила навхрест на груди і так замерзла. Може бути, що будучи в піні станові аж до безтяму, гадала, що лягає спати **дома** на постіль і для того розібрала ся, та ще й постелила собі хусту під голову. Ну тай заснула на віки. От і памятні будуть хрестини для дитинки, котру день перед тим охрестили. А чи мило її буде згадувати через ціле жите ту страпчу подію, і чи така подія то красний початок для того молоденького життя, з котрим она вяже ся?

— **Огонь в Бучачі.** Вечером дня 18 с. м. вибух в камениці Вайзера в ринку огонь і розширився так борзо, що обняв щість дальших камениць. Ажколо півночі удалось ся огонь зльохалізувати. Ринок в тій частині, де горіло, замкнено, бо відпадаючі гізміс з погорівих домів поранили четверо людей, а з тих одного смертельно.

— **Крах щадичної каси в Будапешті.** Старобудинська каса в Будапешті зазнала такої долі, як кілька літ тому львівська паднична каса. Одногді директор каси Самуїл Августайн викрив дефравдацію на квоту 60.000 К., якої допустився касир Адлер. Директор з розпущені застрілився, а Адлер пропав без вісти. На вість про дефравдацію збіглися власні вкладкових книжочок, аби вибрати свої гроші, але всі бюра були замкнені. Сейчас дельговано контрольну комісію, яка під захистом поліції перевела штраф каси і нашла фальшиві позиції в книгах. Власні вкладкових книжочок нічого не стратять, бо резервовий фонд покриває здефравдовану квоту.

— **В Росії заворушилось на добре.** Майже у всіх великих містах як в чисто московських сторонах так і на Русі-Україні були поважні розрухи, а в наслідок того мусіло виступати військо і робити перядок а поліція як звичайно арештувала множество людей. Крім того єсть богато ранених і убитих. Але найзамінніше і найхарактеристичніше в тих розрухах то є що: В Тулі, великій фабричній місті в глубокій Росії, казан офіцир жовнірям стріляти до робітників. Жовніри не хотіли зробити, а коли офіцир став остро до

третьої. У Левіого і Штерна, ріг Герренрассе. Маю тобі записати. Ждати на тебе на біржі?

Я вийшов. Що нині стало ся з Пилипом? Звичайно буває тверезий і совістний. Чи й ним заволоділа горячка зиску? Кажуть, що тепер так дуже панує. Ну, мені она нічого не зробить. Не бою ся заразливих недуг.

До каси спадності очевидно я не пішов. Дрібка, що там лежить, нехай собі лежить і дальше. Не знаю й так, за що дістаю п'ять процентів, не киваючи цільцем. Десять цісів мусить рушати ся, що так росте. Більше я не гадав о тім і пішов до судженю.

Очевидно, маю вам відмалювати любовну історію, мої пані. Переprашаю: не сим разом. Нині я виключно чоловік до інтересів. Коли слідуючо весни наблизився день вінчання, коли весь в місті цвіло, жило по панськи, а я новий дім міг лише простенько устроїти, непримітивно мені на гадку: Коли ти був послухав Пилипа! Панери стоять страшенно високо, без піяниць заходів був би твій масточок подвоївся. Іншим до року побільшився п'ять разів. Коли має ся яке підозріння, можна чай на час продати ті шматки. Здається ся немає якої небезпечності. Політичний овид ясний, все підприємства розвиваються успішно. Лише той, хто не має відваги, буде все бідолахою.

Весільні приготовлення не позволили довго роздумувати. Вкінці тринайцятого мая мала ударити горячо відзначана година, котра нас получить.

Було чотири дні вчасніші, вечером, коли мій старий товариш Пилип, цілком збентежений біг улицею, трутів мене і кажучи „перепрашаю“ побіг дальше. Цілком мене не пізнав. Іншим також спішилось нині незвичай-

но, а на рогах стояли громадки людей, котрі скоро розмавляли з собою і вимахували руками.

Що стало ся?

— То може бути лише переминаюче! — чув я поодинокі слова. — Знов підуть в гору.

— Ні, не підуть. То катастрофа!

Біржевий крах.

А відтак, десь перед весілем, якоє пізно вечером, вертав я від судженої.

На улицях було пусто. На мості побачив я в пітмі чоловіка, що оперши ся о поруче глядів в глубину, в глухий гусі ріки. Я пізнав моого Пилипа і почав приглядатися ему: що немов мене торкнуло. Коли одну ногу поставив на поруче, вхопив ся его за рамя.

— ІЦо робиш?

— Прощу мене пустити! ІЦо то кого обходить? — звікнув; відтак коли при сувітлі найближчої ліхтарні поглянув мені в лиці, скрикнув:

— Ти друже?... Не в пору мені тепер приходити.

— Противно, як гадаю, в саму пору.

— Пусти мене. Досить ще жебраків.

— Ти стратив?

— Всю.

— І для того хочеш скакати там в долину? Мій Пилип, а для чого пе запрошуеш мене, аби я пішов з тобою?

— Ти також стратив? — Єго голос майже здеревів — Ні, атже ти не грав.

— Ти так пересвідчуло радив.

— Отже ти!... Боже, ти послухав мене?

— Чому ні? Чайже ти добре мені бажав.

Поглянув мені в лиці.

— Так виглядає чоловік, що стратив маєток?

— Так — відповів я — цілий мій маєток, який літами пильно складав, пильно піддав! А коли тепер мушу піти до любої дівчини і сказати їй: Дитинко, пічого не буде з нашого вінчання. Не маю нічого а пічого, я стратив відвагу, був легкодушний, мое життя програне! І твоє також! Відтак плакати клясти, розшибатись! І то, Пилипе, ти маєш на совісти.

Коли то від мене почув, хотів насильні вирвати ся і — в долину. Я сильно торгнув его, так що плечами упав на міст. Там лежав і почав плакати.

— Ти бідолахо — стогнав. — Отже ти тебе і вас зробив я нещасливими.

— Ти міг зробити нещасливими, скажи радше. Довідайся, що я не послухав твоєї ради. Моя дрібка грошей лежить під в касі і знов пібльшила ся о сотку. А тепер збирайся в дорогу!

З трудом удалось мені спровадити его до мого мешкання. Там пили мі пиво і курили папіроси. А відтак сказав я, згадуючи ріку:

— Властиво добре нам діє ся, оба сидимо на сухім.

— Але слухай, друже, що я тепер буду робити? — спітав. — Бо все пішло і гроши і земска посілість. Можна їх продати хиба на масло, ті славні цінні панери.

— Чи не мають чистої лівої сторони? Більша їх частина має. Бачиш, то навіть цілком добрий папір. Колись ти займаєшся літературою, як мені здається ся, що?

— Даї спокій дурніям. Для видавців був я все ідеалістом.

— Ага, аж попав в ліхварські проценти! Слухай, Пилипе, пани все ідеалістичні, так довго як не мають ні досвіду ні грошей. На-

магати ся виконання того приказу, то жовніри збунтувалися і убили офіцера. Здається, що то був чисто московський полк, бо ледви чи вояки іншої народності були би здобулися на таку сьмілість.

— В бійці убитий. З Косівщини пишуть нам: Дня 9 марта с. р. по полуночі прийшло було в Космачі межи п'яними гуцулами до бійки, котра закінчила ся смертю Дмитра Когутяка, селянина з Космача літ 28. Виновників і учасників тоді бійки Василя Прокопюка, Петра Когутяка, Івана Когутяка, Івана Горганюка і громадського поліціянтера Грицька Дзвінчука арештовано, а дальше слідство веде судия слідчий на місці.

— Землетрясене. В О-Беч на Угорщині дaloся дня 18 с. м. почуті о півночі досить спільне землетрясене, котре тревало кілька секунд, але не наростило великої шкоди, а більше лише попередувало людей, котрі від трясення землі аж пробудилися. — Аж тепер надходять вже доказаніші вісти про землетрясене в Малій Азії. В Кантії, старинній Ган'є було землетрясене так сильне, що завалилися три тисячі домів. Під час тоді катасрофи згинуло четверо людей, аколо сто єсть покалічених. Межи людьми настала велика нужда. Правительство турецке висадило нещасливим в першій хвилі намети і хліб, а тепер посилає їм збіже і матеріал будівельний. Якого нещастя наростило то землетрясене по селах, ще невідомо.

— Цибуля — для Бурів. В цілім світі збирають складки на Бурів, котрих захланні Англії хотіли що до одного вигубити; для чого би мало в тім одушевленню для бурескої справи лишити ся позаду і угорське село Терпені. Знайшли ся й там прихильники Бурів, котрі збиралі складку, щоби її опісля відослати до буреского комітету в Газі. Але здається, що люди в Терпенах не мали дрібних, а мініти мабуть також не було що для того давали що лиши мали і зложили разом 240 вінців цибулі, котрі опісля продано за 60 К. Ну, Бури то перший народ в історії що так завзято і довго боронить своєї свободи і независимості проти сто разів сильнішого ворога, але тепер то й перший народ що замість лаврових вінців дістає — вінці пібулі.

Конкурс.

Головний Виділ Тов. „Проство“ у Львові оголошує отсім на підставі „Статуту фонду імені Івана Череватенка на видаване премій за науково-популярні книжки“ конкурс на написане науково-популярної розвідки в українській мові, в квоті 200 К.

Конкурсовий твір має відповісти отсім вимогам:

Мусить бути оригінальний, нігде єще не друкованій, та популяризовати здобутки сучасової науки.

Дотичний твір не може захвалювати неволі, панування одного народу над другим або громадського стану над другим, а також не може бути змісту конфесійного.

Українська мова твору мусить бути проста, зрозуміла кожному, письменному Українцеві на всьому просторі, де живуть наші люди.

Твір не може бути менший обсягом як два аркуші друку, рахуючи в аркуші 40 тисяч літер.

Праці належать присилати до головного Виділу Тов. „Проство“ у Львові в речинці двох років від дnia нинішнього оголошення і totak, що твір має бути без підпису а власно-ручний підпис має бути поміщений в осібній запечатаній коверти.

Принятий твір зістає власностю автора, але друкуючи його автор мусить придернувати ся повисших умов.

За головний Виділ Тов. „Проство“

У Львові діял 3 марта 1902 р.

Др. Кость Левицкий, заступник голови.

Ол. Телицький.

ТЕЛЕГРАМИ.

Будапешт 20 марта. Е. В. Цісар вертає завтра до Відня.

Віденський 20 марта. З Познання доносять до Neues Wiener Tagblatt-y, що всі заграниці студенти славянського походження, виїхавши наукових заведень в Познанчині і на Шлеску зістали видалені з тих школ. Число видалених виносить 650.

Липськ 20 марта. Один з тутешніх днівників доносить, що в Росії арештовано 21 офіцієрів, котрі не хотіли видати воякам приказу, аби стріляли до демонструючих робітників і студентів.

Білгород 20 марта. Кабінет Вуїча подався до димісії з причини, що не має більшості в скупниці.

Надіслано.

КОЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжі. Ціна 1 зл. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педагогічне книжку, котрою брак вже від давна відчувався, а котрою можуть користуватися не лише молодіжь школи, але всі, котрі хотят познакомитися з життям і творами нашого найпершого поета. Крім обширної життєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ гаймає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезій многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміння поезій, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педагогічнім у Львові, ул. Чарнецького, ч. 26.

— „З живого і мертвого“ новелі Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академічна ч. 4 П. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

Курс львівський.

Дня 19-ого марта 1902.

I. Акції за штуку.

	плата- тять	жа- дають
К. с.	К. с.	
Банку гіпот. гал. по 200 зл.	535 —	547 —
Банку гал. для торгов. по 200 зл.	350 —	380 —
Зеліз. Лівів-Чернів.-Ясі	564 —	570 —
Акції гарбарії Ряпів	— —	100 —
Акції фабр. Липинського в Сяноку.	— —	350 —

II. Листи заставні за 100 зл.

Банку гіпот. 4% корон	95 30	96 —
Банку гіпот. 5% премію	109 70	— —
Банку гіпот. 4½%	99 —	99 70
4½% листи застав. Банку краєв. .	100 50	101 20
4% листи застав. Банку краєв. .	96 70	97 40
Листи застав. Тов. кред. 4%	95 20	95 90
4% льос. в 41½ літ.	95 30	96 —
4% льос. в 56 літ.	95 90	96 60

III. Обліги за 100 зл.

Пропінажні гал.	97 80	98 50
Обліги ком. Банку кр. 5% II ем.	102 —	102 70
” ” 4½%	100 —	100 70
Зеліз. льокаль. 4% по 200 кор.	96 30	97 20
Позичка краєв. з 1873 по 6% .	— —	— —
” ” 4% по 200 кор.	96 50	97 20
” ” м. Львова 4% по 200К.	92 50	93 20

IV. Льоси.

Міста Кракова	73 —	78 —
Міста Станиславова	— —	— —
Австр. черв. хреста	56 —	57 —
Угорськ. черв. хреста	31 —	32 —
Іт. черв. хрес. 25 фр.	27 50	30 50
Архік. Рудольфа 20К.	82 —	84 —
Базиліка 10 К.	18 75	19 75
Josif 4 К.	8 25	9 50
Сербські табакові 10Фр.	9 50	11 —

V. Монети.

Лукат цісарський	11 22	11 34
Рубель палеровий	2 50	2 54
100 марок імператорських	117 —	117 60
Доляр американський	4 80	5 —

— „Краївий Союз кредитовий“ видав для руских товариств кредитових потребні друкі і продав їх по отсіх цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.		
2. Замкнені місячні . . . 2 аркуші	5	“
3. Інвентар довжників . . . аркуш	5	“
4. Вкладників	5	“
5. Удлів	5	“
6. Книга головна	10	“
7. Ліквідаційна	10	“
8. Вкладок щадничих	10	“
9. Удлів членських	10	“
10. Реєстр членів	10	“

Купувати і замовляти належить в „Країві Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

15 кр.— кожда серія 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 міліметрів, ритованих на стali одинокий підручник для молодіжі. Для замовлень з провінції треба дочислити порто з рекомендованем 15 кр. Адміністрація „Народної Часописи“.

ВАЖНЕ

для шкіл народних!

Образи святі рисовані на міди (штихи)

вел. образа

Мадонна Сикстинська Рафаїла	58×75 3 зл.
Мадонна Мурілла	58×75 3 “
Благовіщення Пр. Д. Марії	58×75 3 “
Христос при кирнці	70×100 3 “
Різдво Христове (Рафаїла)	70×100 3 “

Замовленя привимав:

Адміністрація „Народної Часописи“.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

